

Deväťhlavý drak

Kde bolo, tam bolo, v ďalekej krajine to bolo, kde sa piesok lial a voda sa sypala, žila v zámku nešťastná kráľovská rodina – kráľ Peter a kráľovná Silvia, ktorí nemali deti. Dlhو rozmýšľali nad tým, kto im pomôže toto trápenie ukončiť. Kráľ a kráľovná sa po dlhom váhaní rozhodli požiadať o pomoc deväťhlavého draka, ktorý žil v neďalekej jaskyni v lese. Dobre však vedeli, že to bude riskantné, ale túžba po dieťati bola silnejšia ako samotný strach z draka.

Jedného krásneho slnečného dňa nasadli do koča, kľukatými, hrboľatými cestičkami sa dostali k jaskyni, kde žil deväťhlavý drak. Kráľ sa mužne postavil pred otvor jaskyne a zakričal:

„Drak, prosím ťa, pod' von, prišiel som ťa poprosiť o pomoc v našom trápení!“ Po dlhom čakaní sa ozvali hlavy deväťhlavého draka: „Kto ma to budí a nedá mi pokoj spať?“ takto sa z jaskyne ozývalo po sebe osemkrát.

Kráľ na to opäť zavolať: „Volám sa kráľ Peter a prišiel som ťa požiadať o pomoc!“ Z jaskyne sa ozvali hlasy deviatich hláv draka: „O akú pomoc si prišiel požiadať kráľ Peter?“

Kráľ Peter mu smutným hlasom vyrozprával, čo ich s kráľovnou Silviou trápi. Deväťhlavý drak na chvíľu stíchol a kráľ Peter zosmutnel. Hlavou sa mu valili myšlienky, že drak mu nepomôže a oni spolu s kráľovnou Silviou do konca svojho života nebudú mať dieťa. Kráľ Peter sa otočil ku kráľovnej a smutným hlasom oznámil, že odchádzajú domov. V tom z jaskyne zazneli hlasy deväťhlavého draka, ktorý im sľúbil, že im pomôže, ale pod jednou podmienkou.

Kráľ Peter mu bez rozmýšľania sľúbil všetko, čo si len zažela. Deväťhlavý drak mu oznámil, že do roka sa im narodí krásna a múdra princezná, ktorá sa pri oslavách jej osemnástych narodením musí stať jeho ženou. Kráľ Peter nad podmienkou neuvažoval, sľúbil drakovi, že ich dcéra bude jeho ženou.

Po roku sa kráľovi Petrovi a kráľovnej Silvii naozaj narodila krásna dcéra, ktorej dali meno Karolínka. Roky rýchlo utekali a Karolína bola z roka na rok nielen krajšia, ale aj múdrejšia a šikovnejšia. Jej kráľovskí rodičia boli na ňu hrdí. Keď sa blížili 18. narodeniny Karolíny, kráľ Peter zosmutnel a kráľovná Silvia plakala deň a noc, čo si všimla ich krásna Karolínka. Jedného dňa to už nevydržala a požiadala rodičov, aby jej povedali čo ich trápi. Kráľ Peter a kráľovná Silvia vyrozprávali, čo sa pred osemnástimi rokmi stalo.

Princezná Karolína s rozvahou a rozumom upokojila svojich rodičov. V deň svojich narodením sa pobrala za deväťhlavým drakom. Postavila sa pred jaskyňu a jemným hlasom zvolala: „Deväťhlavý drak pod' si pre svoju nevestu, tak ako ti ju sľúbil kráľ Peter a kráľovná Silvia!“ Z jaskyne sa ozývali iba ťažké vzdychy!“ Princezná Karolína sa rozhodla vstúpiť do jaskyne deväťhlavého draka a zistiť čo sa vlastne stalo. Od strachu sa jej podlamovali nohy, srdce bilo ako zvon, ruky sa jej chveli a hlas sa strácal kdesi hlboko v hrdle. Karolína bola odvážna a statočná preto kráčala ďalej, hlbšie do jaskyne. Blúdila úzkymi chodbičkami a mala pocit, že sa z jaskyne už nikdy nedostane. Po dlhom blúdení sa dostala do veľkej miestnosti, kde na zemi ležal bezvládný deväťhlavý drak. Princezná podišla k nemu, a keď ho zbadala v takom to zlom stave, rozhodla sa mu pomôcť. Dni, týždne a mesiace plynuli a ona sa o neho trpezlivo starala. Po roku sa stav deväťhlavého draka zlepšil, vyliečila ho láskavá a dobrosrdečná princezná Karolína.

Keď drak bol už celkom zdravý, rozhodla sa princezná vypýtať na návštevu k svojim rodičom. Deväťhlavý drak nebol nadšený, lebo si bol vedomý toho, že jeho žena sa už k nemu nemusí vrátiť. Karolína to zbadala a láskavým hlasom ho upokojila: „Muž môj, ja ti sľubujem, že sa k tebe vrátim a budeme spolu ďalej spokojne nažívať!“

Princezná Karolína išla lesom, keď tu stretla malého škriatka, ktorý potreboval pomôcť. Karolína ho vyslobodila a on jej za to prezradil, že deväťhlavý drak je zakliaty princ. Karolína pokračovala vo svojej ceste za rodičmi. Jej myšlienky stále patrili zakliatemu princovi. „Ale ako ho mám odkliať, kde nájdem odpoveď na moju otázku?“ Po týždni sa rozlúčila so svojimi rodičmi, ktorým sľúbila, že sa čoskoro domov vráti aj so svojim manželom. Kráľ a kráľovná však neverili jej slovám.

Po rozlúčke s rodičmi sa opäť vracala tmavým lesom a myslela na škriatka a jeho slová, ktoré jej povedal, keď mu pomohla. Zrazu sa pred ňou objavil škriatok, ktorý jej prezradil, ako odkliať deväťhlavého draka. Po návrate do jaskyne drakovi nič neprezradila. Večer sa k nemu potichu uložila do jeho obrovskej dračej postele.

„Ale ako viem, ktorá z tých deviatich hláv je tá, ktorú mám pobožkať?“

„Musíš na to ísť svojim srdcom, ktoré ti napovie, ktorá hlava je tá práva!“ Princezná sa zadívala na obrovitánske telo draka a jeho deväť hláv, ktoré v nej vyvolávali nielen strach, ale aj odpor. „Musíš sa prekonať!“ dodávala si odvahu a rozmýšľala, nad hlavou, ktorú má pobožkať. Rozhodnutie bolo veľmi ťažké, ale predsa sa musela rozhodnúť.“ Tak teda, to bude tá, ktorá sa na mňa počas celého roka so smutnými a prosebnými očami pozerala.“ Zatvorila oči, naklonila sa nad treťou hlavou a s láskou ju pobožkala. Zrazu sa zabľýskalo, zahrmelo, steny jaskyne sa otriasali a po krátkej chvíli nastalo hrobové ticho. „No Karolína, otvor oči a pozri sa, čo si svojim božkom spôsobila!“

A tu div divúci, jaskyňa sa zmenila na nádherný kráľovský palác, v ktorom vítali budúcu kráľovnú jej služobníci a jej milovaný kráľ Víťazoslav.

Karolína a Víťazoslav si padli do náručia a tešili sa z víťazstva nad zlým čiernokňažníkom, ktorý zaklial hrad aj jeho obyvateľov. Potom ešte dlhé roky v šťastí a láske žili, kým nepomreli.

